

NOWOWIEREK (1) *sb m*

G pl nowowierk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca nowej wiary, heretyk, kacerz: Ták piękna/ łagodna/ zgodna/ vcźciwa y pocześna to ieft náuká y wiárá tych Nowowierkow. SarnUzn G8.

Synonimy cf NOWOWIERCA.

Cf NOWAWIAREK, [**NOWOWIAREK**], **NOWOWIERCA**, **NOWOWIERNIK**,
NOWOWIERNY

TZ